

lig hurtig Befordring af visse Forsendelser virkelig er til Stede, for deres Vedkommende paatage sig Befordring af Ekspresgods, hvilken Forsendelsesmaade i udstrakt Maalestok benyttes af Publikum.

Da Gennemførelsen af en lignende Foranstaltning for Postvæsenets Vedkommende utvivlsomt maa betragtes som et Gode for Publikum og som et Fremskridt i postal Henseende, har man i nærværende Lovforslag foreslaaet Indførelsen af Itpakker, der ere bestemte til at befordres lige saa hurtigt som Brevpost med alle af Postpersonale ledsagede Tog, og som ville kunne indleveres til Postbesørgelse paa et lige saa sent Tidspunkt forinden Postens Afgang som anbefalede Breve.

Som Momenter, der tale for Indførelsen af Itpakker, skal man endvidere anføre, at medens man i Forbindelsen med Udlandet med Brevposten kan forsende Postforsendelser af Vægt over $\frac{1}{2}$ Pund, er man i den indenrigske Tjeneste som Følge af Postlovens Bestemmelser afskaaren herfra. Ved at indføre Itpakker vil man imidlertid aabne Adgang til ogsaa her i Landet at kunne faa Forsendelser af Vægt over $\frac{1}{2}$ Pund indleverede til Postbesørgelse lige saa sent og befordrede med samme Hurtighed som Brevforsendelser.

Som Forholdene efterhaanden have udviklet sig med Hensyn til Pakkepostens Befordring med Banerne, kan man desuden ikke gøre Regning paa Pakkernes planmæssige Befordring med Hurtigtog, idet det foreliggende meget betydelige Antal Pakkeforsendelser ofte ikke kan rummes i de til Raadighed staaende Postrum i disse Tog, ligesom Ind- og Udlæsning ikke kan finde Sted paa betryggende Maade i de for Il- og Eksprestogene foreskrevne Holdetider. Forsinkelser i Pakkebefordringen indtræffe som Følge heraf alt nu hyppigt og give Anledning til stadige Klager til Postbestyrelsen, som imidlertid er ganske sagesløs i saa Henseende, og efterhaanden som Antallet af Pakker yderligere stiger, ville Forsinkelserne utvivlsomt blive endnu hyppigere og ganske uundgaelige. Hertil kommer yderligere, at Statsbanerne have set sig nødsagede til at stille Forlangende om, at der ikke medføres Postpakvogne i Tog af de ovennævnte Arter. Pakkebefordringen bliver herved gennemgaaende langsommere — om end selvfølgelig dog ikke langsommere end Befordringen af Banernes Frimærkepakker —, men Ulæmpene herved vil der kunne raades Bod paa ved Indførelsen af Itpakke-Institutionen, idet Publikum i saa Fald under alle

Forelagte Lovforslag m. m.

Omstændigheder vil kunne sikre sig en fuldstændig planmæssig Befordring med Hurtigtogene af de Pakker, hvis rettidige Fremkomst er af væsentlig Betydning.

Man skal i denne Forbindelse bemærke, at den tyske Postbestyrelse i Løbet af de senere Aar gentagne Gange har rettet en indtrængende Opfordring til den danske Postbestyrelse om, at der mellem Danmark og Tyskland etableredes en gensidig Udveksling af Itpakker („Dringende Pakete“). Saa danne Pakkeforsendelser have i adskillige Aar kunnet forsendes med Posten i Tyskland, og dette Land har ogsaa med forskellige Nabolande truffet Aftale om en gensidig Udveksling af denne Art Pakker. Den tyske Postbestyrelse har fremhævet, at denne Forsendelsesmaade har vist sig særdeles formaalstjenlig i Tyskland og bliver meget stærkt benyttet. Den danske Postbestyrelse har imidlertid ikke ment at kunne tiltræde den foreslaaede Udveksling, saalænge der ikke i den indenrigske Tjeneste kan forsendes Itpakker, hvilket er meddelt den tyske Postbestyrelse med Tilføje, at for saa vidt den danske Postlov maatte blive ændret saaledes, at Postvæsenet besørger Itpakker, er man sindet at tiltræde Forslaget om en gensidig Udveksling af saadanne Pakkeforsendelser.

Takstillæget for Itpakker er foreslaaet fastsat til 40 Øre pr. 10 Pund eller Del deraf, hvad der omtrent svarer til den gennemsnitlige Betaling for Statsbanernes Ekspresgods. Ved et saadant Tillæg vil Mængden af Itpakker antagelig ikke blive større, end at de til Raadighed for Postvæsenet staaende Vognrum ville være i Stand til at optage dem. — Det bemærkes, at den særlige Betaling for Itpakker i Tyskland er fastsat til 1 Mark.

Itpakkerne, for hvilke Betalingen bør erlægges forud, ville blive udbragte i Overensstemmelse med de for Udbringning af Pakkepost i Almindelighed gældende Regler; men for ogsaa i Henseende til Udbringningen at aabne Adgang til, at disse Pakker i paakommende Fald kunne komme Adressaterne hurtigst muligt i Hænde, har man foreslaaet indført Ekspresbesørgelse af Pakker, hvilken Besørgelse saaledes nærmest vil knytte sig til Itpakker, men som dog ogsaa bør staa aaben for alle andre Pakker.

Denne Ekspresbesørgelse bør — i Lighed med, hvad der allerede nu gælder for Eksprespakker fra Udlandet — i alt Fald foreløbig rettest indskrænkes til kun at omfatte Pakker, bestemte til Adressater, der bo indenfor den af Postbestyrelsen